

Dernæst foreslås, at en autorisation meddeles for et tidsrum af *højest 5 år*. Formålet hermed er, at der med passende mellemrum bør gives den autorisationsudstedende myndighed mulighed for at overveje, hvorvidt betingelserne for at udøve vagtvirksomhed fortsat er til stede. En sådan tidsbegrænsning af autorisationer vil antagelig også have en betydelig præventiv virkning.

En autorisation skal meddeles på nærmere fastsatte vilkår. Overtrædelse vil kunne medføre straf efter § 20 og i grovere tilfælde en tilbagekaldelse af autorisationen, jfr. § 14.

Da en nægtelse af at forlænge eller forny en autorisation vil være et vidtgående indgreb, er det i stk. 2 bestemt, at reglerne i §§ 15–17 om tilbagekaldelse eller bortfald skal finde anvendelse.

Til § 6

Der henvises til betænkningens s. 49–52.

§ 6 bestemmer, at der skal gives særlig tilladelse til at udføre vagtvirksomhed på områder, hvortil der er almindelig adgang. Anvendelsen af udtrykket »tilladelse« i stedet for »autorisation« tilkendegiver sammen med stk. 2, at en tilbagekaldelse af en tilladelse ikke er omfattet af de særlige regler i §§ 14–15 om fratagelse af autorisation.

Justitsministeriet kan tiltræde udvalgets indstilling, hvorefter man bør være yderst tilbageholdende med at meddele tilladelse til vagtvirksomhed for så vidt angår offentlige veje, pladser og steder som f.eks. (gå)gader, jernbane- og busstationer, færgelejer, lufthavne og lignende. Kun hvor der foreligger særlige grunde, bør der (af den lokale politimester) kunne gives tilladelse hertil. Disse særlige grunde kan f.eks. foreligge, såfremt politimesteren finder, at politiet i forbindelse med den almindelige politimæssige indsats ikke har ressourcer til at foretage den tilstrækkelige patruljering på et bestemt offentligt område, og at det derfor findes forsvarligt – eventuelt kun for et begrænset tidsrum – at tillade privat vagtvirksomhed på området.

I *stk. 1, 2. pkt.*, foreslås endvidere, at en autorisation til at udøve virksomhed som nævnt i § 1, stk. 1, nr. 1 (tilsyn på privat område og område, hvortil der er almindelig adgang, ikke omfatter en adgang til som et led i virksomheden at anvende *hunde* på steder, hvortil der er almindelig adgang, medmindre der er givet særlig tilladelse hertil. Baggrunden for denne bestemmelse er, at hundens opgave alene bør være at bruge sine sanser og dermed være et hjælpemiddel for vægteren. Den bør derimod ikke kunne anvendes til som fritlø-

bende at eftersøge personer eller gennemtvinge en anholdelse. På den baggrund vil der kun i yderst sjældne tilfælde at være anledning til at bruge hunde på områder, hvortil der er almindelig adgang.

Efter § 6, *stk. 2*, kan justitsministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, til enhver tid bestemme, at vagtvirksomhed ikke må udøves på bestemte steder, hvortil der er almindelig adgang. Denne bestemmelse tænkes i første række anvendt til at forbyde ikke-erhvervsmæssig vagtvirksomhed, f.eks. private vagtværn, jfr. § 1, stk. 2.

Til § 7

Efter *stk. 1, 1. pkt.*, skal autorisationens indehaver sørge for, at virksomhedens *personale* er *godkendt* til ansættelse i virksomheden, inden ansættelsen træder i kraft. Efter 2. pkt. kan godkendelse kun meddeles, såfremt den pågældende er fyldt 18 år. § 7 gælder kun for ansatte i vagtvirksomheder, der skal have autorisation. Ansatte i ikke-erhvervsmæssige vagtvirksomheder skal således ikke godkendes, medmindre justitsministeren benytter beføjelsen i § 1 stk. 2.

Efter *stk. 2* kan justitsministeren fastsætte bestemmelser om, at godkendelseskravet og/eller alderskravet efter stk. 1 ikke skal gælde for nærmere angivne grupper af ansatte. Udvalget har begrundet dette med en henvisning til, at det formentlig vil være forsvarligt at undtage f.eks. underordnet kontorphonale, håndværkere, rengørings- og serveringspersonale samt bude fra alderskravet på de 18 år, idet disse grupper af ansatte alene har rent administrative eller serviceprægede funktioner. De hører med andre ord ikke til det personale, er udfører eller forestår selve vagtvirksomheden som fastlagt i § 1, stk. 1. Udvalget har endvidere anført, at der ud fra tilsvarende synspunkter bør være en adgang til at fastsætte, at visse af de nævnte grupper af ansatte (f.eks. rengørings- og serveringspersonalet) end ikke skal godkendes og dermed heller ikke være fyldt 18 år. Derimod har udvalget lagt vægt på, at selve vagtpersonalet ikke kan undtages fra alders- og godkendelseskravet, og udvalget har også forudsat, at i hvert fald kontorphonale ikke undtages fra godkendelseskravet, men kun fra alderskravet.

Forbrugerrådet har stillet spørgsmålstegn ved denne sidstnævnte bemærkning og har foreslået, at afgørelsen af, om der kan bortses fra godkendelseskravet, kan bero på en konkret vurdering afhængig af kontorarbejdets karakter.